

গোহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

(অসম, নাগালেণ্ড, মিজোৰাম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ উচ্চ ন্যায়ালয়)

ফৌজদাৰী আপীল নং- ২৭৭/২০২৩

১। চৰিফুল ইছলাম পিতা- জালাল উদ্দিন, জৰাবাৰী থানা- হাউলি জিলা- বৰপেটা, অসম..... আপীলকাৰী

- বনাম-

১। অসম চৰকাৰ যাক লোক অধিবক্তাই প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে

২। কোহিনুৰ আহমেদ, স্বামী- মাকিবৰ খান

সাং- ভুলুকাবাৰী ডাক- জৰাবাৰী থানা- বৰপেটা

জিলা- বৰপেটা, অসম, ডাক সূচ্যাংক- ৭৮১৩১৪..... উত্তৰদাতা:
আপীলকাৰী পক্ষে: শ্ৰী এ. আহমেদ, অধিবক্তা

প্ৰতিপক্ষ(সকল)ৰ পক্ষে: শ্ৰী বি. বি. গগৈ, অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰীমতী
মেঘালী বৰ্মন, আদালতৰ বন্ধু

ৰায়দানৰ তাৰিখ: ২৯.০৭.২০২৪

মহামান্য ন্যায়াধীশ শ্ৰী মৃদুল কুমাৰ কলিতাৰ আদালত

ৰায়

১. আপীলকাৰীৰ হৈ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰা বিজ্ঞ অধিবক্তা মিষ্টাৰ এ. আহমেদৰ যুক্তি শুনা হ'ল। লগতে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বিজ্ঞ অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা মিষ্টাৰ বি. বি. গগৈৰ যুক্তি শুনা হ'ল। লগতে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বিজ্ঞ অধিবক্তা শ্ৰীমতী মেঘালী বৰ্মনৰ যুক্তিও শুনা হ'ল।

২. এই আপীল আপীলকাৰী শ্ৰী চৰিফুল ইছলামে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি ১৯৭৩-ৰ ধাৰা ৩৭৪ (২)ৰ অধীনত দাখিল কৰিছে। তেওঁ ৩০.০৬.২০২৩ তাৰিখে বৰপেটাৰ বিদ্বান অতিৰিক্ত সত্ৰ ন্যায়াধীশ তথা বিশেষ ন্যায়াধীশে বিশেষ পোছো গোচৰ নং ১০৫/২০১৯ত প্ৰদান কৰা ৰায় আৰু আদেশক প্ৰত্যাহ্বান জনাই দাখিল কৰিছে, য'ত

আপীলকাৰীক ২০১২ চনৰ পোন্ধো আইনৰ ধাৰা ৪ৰ লগতে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছিল আৰু তেওঁক ৭ বছৰৰ বাবে কঠোৰ কাৰাদণ্ড আৰু ১০,০০০/- টকাৰ জৰিমনা বিহা হৈছিল আৰু জৰিমনা পৰিশোধ নকৰিলে এবছৰৰ বাবে অতিৰিক্ত সাধাৰণ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰা হৈছিল।

৩. এই ফৌজদাৰী আপীলৰ বিচাৰৰ বাবে প্ৰাসংগিক তথ্যসমূহ চমুকৈ তলত দিয়া ধৰণৰ:

i. ৩০.০৩.২০১৮ তাৰিখে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে (ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ পৰিচয় প্ৰকাশ নকৰাৰ কাৰণে নাম গোপন কৰা হৈছে) বৰপেটা থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াৰ ওচৰত এখন এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল, আৰু তাই এই অভিযোগ কৰিছিল যে ভুক্তভোগী/গোচৰীয়ানীৰ লগত ওপৰৰ আপীলকাৰীৰ সম্পৰ্ক আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ৰোমান্টিক সম্পৰ্কৰ সময়ত তেওঁলোকে কেইবাবাৰো শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল এই অজুহাতত যে আপীলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী/গোচৰীয়ানীক বিয়া কৰিব। এজাহাৰত এইটোও অভিযোগ কৰা হৈছে যে এনে সম্পৰ্কৰ ফলত ভুক্তভোগীও গৰ্ভৱতী হৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও এজাহাৰত অভিযোগ কৰা হৈছে যে ২৮.০৩.২০১৮ তাৰিখে নিশা প্ৰায় ১১.০০ বজাত আপীলকাৰী শ্বৰীফুল ইছলাম আৰু এফ আই আৰত নাম উল্লেখ কৰা সহ-অভিযুক্তসকলৰ এজন অৰ্থাৎ ৰছিদুল ইছলামে তাইক তাইৰ ঘৰৰ পৰা ৰাজাকৰ পুখুৰীৰ ওচৰৰ পথাৰলৈ লৈ যায় আৰু তাতেই আপীলকাৰীয়ে তাইৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰে। ইয়াৰ পিছত আপীলকাৰীয়ে তাইক বিয়া কৰাইব বুলি আশ্বাস দিয়ে আৰু সেই অনুসৰি তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ যায়। কিন্তু এফ আই আৰত নাম উল্লেখ কৰা আপীলকাৰীৰ পিতৃ-মাতৃয়ে গোচৰীয়ানী/ভুক্তভোগীক মাৰপিট কৰি তেওঁলোকৰ বাসগৃহৰ পৰা খেদি দিয়ে।

ii) এজাহাৰ লাভ কৰাৰ পিছত বৰপেটা থানাৰ গোচৰ নং ৬৫০/২০১৮ ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ১২০বি/৩৭৬/৪১৬/২৯৪/৩২৫ৰ অধীনত পঞ্জীয়ন কৰি তদন্ত আৰম্ভ কৰা হয়। তদন্তৰ সময়ত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ বক্তব্য ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ধাৰা ১৬৪, ১৯৭৩ৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা হয়। ইয়াৰ পিছত গোচৰটোত ২০১২ চনৰ পোন্ধো আইনৰ ধাৰা ৪৩ সংযোজন কৰা হয়।

iii) তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ২০১২ চনৰ পোছো আইনৰ ৪ নং ধাৰাত অভিযোগনামা দাখিল কৰা হয়। এজাহাৰত নাম উল্লেখ কৰা আন সহ-অভিযুক্তসকলৰ সন্দৰ্ভত যিহেতু পৰ্যাপ্ত প্ৰমাণ উপলব্ধ নাছিল, সেয়েহে তেওঁলোকক বিচাৰৰ সন্মুখীন হোৱাৰ বাবে পঠিওৱা হোৱা নাছিল। কিন্তু তেওঁলোকৰ নামো অভিযোগনামাৰ ৩ বা ৪ নং স্তম্ভত দিয়া হোৱা নাছিল, য'ত বিচাৰৰ বাবে নপঠোৱা অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ নাম দেখুওৱা উচিত আছিল।

iv) আপীলকাৰীয়ে জামিনত থকাৰ সময়ত বিচাৰৰ সন্মুখীন হৈছিল। ১৪.০৮.২০১৯ তাৰিখে বৰপেটাৰ বিশেষ ন্যায়াধীশৰ আদালতে গোচৰৰ নথিত উপলব্ধ তথ্য বিবেচনা কৰি আৰু দুয়োপক্ষৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰি ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৪১৭/৩৭৬/৪২০ আৰু ২০১২ চনৰ পোছো আইনৰ ধাৰা ৪ৰ অধীনত উক্ত আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ গঠন কৰে। যেতিয়া উক্ত অভিযোগসমূহ পঢ়ি তেওঁক বুজাই দিয়া হৈছিল, তেতিয়া আপীলকাৰীয়ে উক্ত অভিযোগসমূহৰ ক্ষেত্ৰত নিজকে দোষমুক্ত বুলি কৈছিল আৰু বিচাৰৰ সন্মুখীন হ'ব বুলি দাবী কৰিছিল। আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিবলৈ গোচৰীয়া পক্ষই ছয়জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰিছিল।

v) আপীলকাৰীক ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি ১৯৭৩-ৰ ধাৰা ৩১৩-ৰ অধীনতো পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, য'ত তেওঁ গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ সত্যতাক অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু নিজকে নিৰ্দোষী বুলি দাবী কৰিছিল। আপীলকাৰীয়ে নিজকে প্ৰতিৰক্ষাৰ সাক্ষী হিচাপে পৰীক্ষা কৰি প্ৰতিৰক্ষাৰ প্ৰমাণো যোগ কৰিছিল। কিন্তু বিচাৰ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত বিদ্বান বিশেষ ন্যায়াধীশ, বৰপেটাৰ আদালতে আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰি এই ৰায়দানৰ ২ নং দফাত ইতিমধ্যে বৰ্ণনা কৰা ধৰণে বিবাদিত ৰায় আৰু আদেশৰ দ্বাৰা শাস্তি প্ৰদান কৰে।

৪. পক্ষসমূহৰ বাবে বিদ্বান অধিবক্তাই দিয়া প্ৰতিদ্বন্দ্বী যুক্তিসমূহ বিবেচনা কৰাৰ আগতে বিচাৰৰ সময়ত গোচৰীয়া পক্ষই আৰু প্ৰতিপক্ষই দিয়া প্ৰমাণসমূহ বিবেচনা কৰোঁ আহক।

৫. এই গোচৰৰ ভুক্তভোগী/অভিযোগকাৰী অভিযোজন সাক্ষী-১ এ সাক্ষ্যত কৈছে যে এই ঘটনা আদালতত সাক্ষ্য দিয়াৰ প্ৰায় দুবছৰ আগতে সংঘটিত হৈছিল। অভিযোজন সাক্ষী-১ এ সাক্ষ্যত কৈছে যে উক্ত নিশা প্ৰায় ১০.০০ বজাত তাই প্ৰকৃতিৰ আহানত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ ঘৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই যায়, সেই সময়ত

আপীলকাৰীয়ে ৰছিদুল ইছলাম নামৰ এজন ব্যক্তিৰ সৈতে তাইক পথাৰলৈ টানি লৈ যায় আৰু তাই চিঞৰ বা চিঞৰিব নোৱাৰাকৈ তাইৰ মুখ বন্ধ কৰি ৰাখে। ইয়াৰ পিছত আপীলকাৰীয়ে তাইৰ লগত বলপূৰ্বকভাৱে বেয়া কাম কৰে আৰু ৰছিদুল ইছলামে তাইৰ হাত আৰু ভৰি ধৰি হাতৰে তাইৰ মুখ বন্ধ কৰি দিয়ে।

৬. অভিযোজন পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীয়ে এই কথাও সাক্ষ্যত কৈছে যে ইয়াৰ পিছত আপীলকাৰীয়ে তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গৈ তাইক বিয়া কৰাই দিম বুলি আশ্বাস দিছিল। কিন্তু আপীলকাৰীৰ পৰিয়ালৰ সদস্যই তাইক মাৰপিট কৰে। আপীলকাৰীৰ পৰিয়ালৰ সদস্যই তাইক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াৰ কথাও তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে। ইয়াৰ মাজতে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ লোক আৰু গাঁৱৰ লোকসকল ঘটনাস্থলীলৈ আহি গাঁৱৰ মুৰব্বী ওমৰ গাওঁবুঢ়াৰ ওচৰলৈ লৈ যায়। গাওঁবুঢ়াই আপীলকাৰীৰ পিতৃ-মাতৃক ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক ঘূৰাই আনি বিয়া কৰাই দিবলৈ কয়, কিন্তু তেওঁলোকে তেনে কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰে।

৭. গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষীয়ে আৰু কয় যে, পিছত আপীলকাৰীয়ে আন ছোৱালী এজনীক বিয়া কৰাইছিল আৰু তাই এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল যিটো প্ৰদৰ্শক-১ হিচাপে প্ৰদৰ্শিত হৈছে। গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষীয়ে লগতে কয় যে আৰক্ষীয়ে তাইক তাইৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষাৰ বাবে চিকিৎসকৰ ওচৰলৈ লৈ গৈছিল আৰু তাইৰ জৱানবন্দী দণ্ডাধীশে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ১৬৪ নং ধাৰাৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰিছিল, ১৯৭৩ চন। উক্ত জৱানবন্দী তাই প্ৰদৰ্শক-২ হিচাপে আৰু তাত তাইৰ স্বাক্ষৰ প্ৰদৰ্শক-২ (১) আৰু প্ৰদৰ্শক-২ (২) হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছে যে বৰ্তমান তেওঁ মোকিবুল খান নামৰ এজনৰ সৈতে বিবাহপাশত আবদ্ধ হৈছে আৰু আদালতত সাক্ষ্য দিয়াৰ সময়ত তেওঁ গৰ্ভৱতী আছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছে যে আৰক্ষীয়ে তেওঁৰ পৰা বিদ্যালয়ৰ প্ৰমাণ পত্ৰ জব্দ কৰিছে আৰু প্ৰদৰ্শক-৩ জব্দনামা। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছে যে ঘটনাৰ সময়ত তেওঁ ১০ম শ্ৰেণীত অধ্যয়ন কৰি আছিল আৰু বয়স ১৮ বছৰৰ তলত আছিল।

৮. প্ৰতিপৰীক্ষাৰ সময়ত অভিযোজন সাক্ষী নং-১ এ সাক্ষ্যদান কৰিছে যে তেওঁ এই গোচৰটোত এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল কাৰণ আপীলকাৰীয়ে আন ছোৱালী এজনীক বিয়া কৰাইছিল আৰু তেওঁ লগতে উল্লেখ কৰিছে যে যদি আপীলকাৰীয়ে তেওঁক বিয়া কৰিলেহঁতেন তেন্তে তেওঁ এজাহাৰ দাখিল নকৰিলেহঁতেন। ঘটনাটোৰ

প্ৰায় ২-৩ দিনৰ পিছত তেওঁ এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল বুলিও তেওঁ সাক্ষ্যদান কৰিছে। কিন্তু এজাহাৰ দাখিল কৰাত পলম হোৱাৰ কাৰণ ব্যাখ্যা কৰা নাই। তেওঁ লগতে কৈছে যে যদিও তেওঁ আৰক্ষী আৰু দণ্ডাধীশৰ সন্মুখত সাক্ষ্য দিছিল যে সেই সময়ত তেওঁ দুমাহৰ গৰ্ভৱতী আছিল, কিন্তু চিকিৎসকে পৰীক্ষা কৰাৰ সময়ত তেওঁ গৰ্ভৱতী হোৱা নাছিল। তেওঁ লগতে কয় যে অভিযোগ কৰা অপৰাধৰ সময়ত তেওঁ চিঞৰ-বাখৰ কৰাৰ সুযোগ নাপালে কাৰণ অভিযুক্তই সেই সময়ত তেওঁৰ মুখ বন্ধ কৰি ৰাখিছিল। তেওঁ আৰক্ষীৰ আগত কোৱা নাছিল যে তেওঁ শোঁচ কৰিবলৈ ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈছিল। সেই সময়ত অভিযুক্ত আৰু ৰছিদুল ইছলাম নামৰ এজন ব্যক্তিয়ে তাইক এখন পথাৰলৈ টানি লৈ যায়। সিহঁতে তাইৰ মুখ বন্ধ কৰি ৰাখিছিল যাতে তাই চিঞৰিব নোৱাৰে বা চিঞৰিব নোৱাৰে। আচামীয়ে বলপূৰ্বকভাৱে মোৰ লগত বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিছিল আৰু ৰছিদুলে তাইৰ হাত-ভৰি ধৰিছিল আৰু লগতে তাইৰ মুখখনো তাইৰ হাতৰ দ্বাৰা বন্ধ কৰি ৰাখিছিল অৱৰোধৰ অধিবক্তাই গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং-১ক আন কিছুমান পৰিচালনামূলক প্ৰশ্ন সুধিছিল যিবোৰৰ উত্তৰ তাই নেতিবাচক দিছিল।

৯. অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী ডাঃ অনিমা বৰোৱে সাক্ষ্যত কৈছে যে, ৩১.০৩.২০১৮ তাৰিখে তেওঁ বৰপেটাৰ ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ চিকিৎসা মহাবিদ্যালয় আৰু চিকিৎসালয়ত চিকিৎসা বিষয়া হিচাপে কৰ্মৰত আছিল। সেইদিনা তেওঁ বৰপেটা থানাৰ গোচৰ নং ৬৫০/২০১৮ৰ সন্দৰ্ভত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক পৰীক্ষা কৰিছিল। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে, পৰীক্ষাৰ সময়ত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে ডেৰ বছৰ ধৰি এজন শ্বৰীফুল ইছলাম (বৰ্তমানৰ আপীলকাৰী)ৰ সৈতে থকা কথিত প্ৰেমৰ বিষয়ে কৈছিল আৰু ২৮.০৩.২০১৮ তাৰিখে যৌননিৰ্যাতাৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰিছিল। ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক পৰীক্ষা কৰি গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে শেহতীয়াকৈ যৌন সম্পৰ্কৰ কোনো চিন পোৱা নাছিল যদিও ভুক্তভোগীজন যৌন সম্পৰ্কৰ অভ্যাসত আছে বুলি মত প্ৰকাশ কৰিছিল। ভুক্তভোগীৰ শৰীৰত কোনো আঘাত পোৱা নাছিল বুলিও তেওঁ মত প্ৰকাশ কৰিছিল। লগতে তেওঁ গম পাইছিল যে ভুক্তভোগী গৰাকী গৰ্ভৱতী নহয়। ভুক্তভোগীৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদন প্ৰদৰ্শক-৪ হিচাপে আৰু তাত থকা তেওঁৰ স্বাক্ষৰ প্ৰদৰ্শক-৪ (১) হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ জেৰা ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে নাকচ কৰিছিল।

১০. গোচৰীয়া পক্ষৰ ৩ নং সাক্ষী ছালিমুদ্দিনে সাক্ষ্যত কৈছে যে আপীলকাৰীজন তেওঁৰ ভাগিন আৰু ভুক্তভোগীয়ে আচামীৰ ঘৰলৈ বলপূৰ্বকভাৱে গৈ তাৰ লগত বিয়া কৰাইছিল আৰু তেওঁ আচামীক তাই বৈবাহিক বয়সৰ হোৱা নাই বাবে উভতি যাবলৈ কৈছিল। তাৰ পিছত আচামীৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি ভুক্তভোগীয়ে এজাহাৰ দাখিল কৰে।

১১. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন সাক্ষী নং-৩ এ সাক্ষ্যদান কৰে যে ভুক্তভোগী আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে ভুক্তভোগীক আপীলকাৰীৰ সৈতে বিয়া কৰাই দিব বিচাৰিছিল, কিন্তু তাই নাবালিকা হোৱাৰ বাবে আপীলকাৰীৰ ঘৰৰ পৰা খেদি দিয়া হৈছিল। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ এই কথাও সাক্ষ্যদান কৰে যে তেওঁ এই ঘটনাৰ বিষয়ে একো শুনা নাই।

১২. অভিযোজন পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী লাল মামুদ ছিকদাৰে সাক্ষ্যত কৈছে যে এই ঘটনা প্ৰায় দুবছৰ আগতে সংঘটিত হৈছিল আৰু ভুক্তভোগীয়ে অভিযুক্তৰ সৈতে বিয়া কৰাৰ বিচাৰিছিল আৰু তাই তেওঁৰ ঘৰলৈ আহিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে ভুক্তভোগী আৰু অভিযুক্তৰ মাজত কোনো প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক নাছিল আৰু ভুক্তভোগীক অভিযুক্তৰ ঘৰৰ পৰা ঘূৰাই পঠোৱা হৈছিল।

১১৩. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন সাক্ষী নং-৪ এ সাক্ষ্যদান কৰিছে যে ঘটনাৰ সময়ত ভুক্তভোগীৰ বয়স ১৮ বছৰ নাছিল আৰু অভিযুক্তৰ পিতৃয়ে বিবাহৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদ কৰিছিল আৰু তাৰ পিছত এজাহাৰ দাখিল কৰা হৈছিল। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ সাক্ষ্যদান কৰিছিল যে তেওঁ আন একো শুনা নাই।

১৪. গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং-৫, অৰ্থাৎ আছমা খাতুনে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ আপীলকাৰীৰ লগতে এজাহাৰকাৰীকো চিনি পায়। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে ঘটনাৰ তাৰিখত প্ৰায় ৮.০০ বজাৰ পৰা ৯.০০ বজালৈকে তেওঁ আপীলকাৰীৰ ঘৰত হুলস্থূল শূনিছিল আৰু যেতিয়া গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং-৫ তালৈ গৈছিল তেতিয়া তেওঁ তাত এজাহাৰকাৰীক চিঞৰি থকা দেখিছিল। আপীলকাৰী সেই সময়ত তাত উপস্থিত নাছিল। এজাহাৰকাৰীয়ে জোৰে চিঞৰি আছিল আৰু আপীলকাৰীৰ পিতৃক তেওঁৰ পুত্ৰৰ সৈতে তেওঁৰ বিবাহ সম্পন্ন কৰিবলৈ জোৰ দি আছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে এতিয়া এজাহাৰকাৰীৰ বিয়া আন কাৰোবাৰ লগত হৈছে।

১৫. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে আপীলকাৰী কেৰালাত থকাৰ বাবে ঘটনাৰ ৬ মাহ আগতে তেওঁৰ ঘৰত উপস্থিত নাছিল আৰু আপীলকাৰী আৰু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ মাজত কোনো ধৰণৰ সম্পৰ্কৰ বিষয়ে তেওঁ অৱগত নাছিল।

১৬. অভিযোজন পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষী শ্ৰী বিনয় কলিতাই সাক্ষ্যত কৈছে যে ৩০.০৩.২০১৮ তাৰিখে তেওঁ বৰপেটা থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া হিচাপে কাম কৰি আছিল আৰু সেইদিনা ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল আৰু সেই অনুসৰি বৰপেটা থানাৰ গোচৰ নং ৬৫০/২০১৮ পঞ্জীয়ন কৰা হৈছিল আৰু গোচৰটোৰ তদন্তৰ দায়িত্ব এছ আই নিভা ফুকনক অৰ্পণ কৰা হৈছিল। তদন্তৰ সময়ত তদন্তকাৰী বিষয়াই ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীকে ধৰি সাক্ষীৰ জৱানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰিছিল, ঘটনাস্থলীৰ মানচিত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিছিল আৰু তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে পোছো আইন, ২০১২ৰ ধাৰা ৪ৰ অধীনত অভিযোগনামা দাখিল কৰিছিল য'ত তেওঁক পলাতক বুলি দেখুওৱা হৈছিল। ৬ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে ইয়াৰ মাজতে তদন্তকাৰী বিষয়া নিভা ফুকনৰ মৃত্যু হয়। তেওঁ ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ বিদ্যালয়ৰ প্ৰমাণ পত্ৰ জন্ম কৰা তালিকাখন প্ৰদৰ্শক-৩, অংকন মানচিত্ৰ প্ৰদৰ্শক-৫ আৰু অভিযোগনামা প্ৰদৰ্শক-৬ হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰিছে।

১৭. জেৰাৰ সময়ত গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নম্বৰ সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে ভুক্তভোগীয়ে তদন্তকাৰী বিষয়াৰ আগত বিশেষভাৱে কোৱা নাছিল যে আচামী ৰছিদুল ইছলাম নামৰ এজন ব্যক্তিয়ে তাইক পথাৰলৈ টানি লৈ গৈছিল, কিন্তু তেওঁ কৈছিল যে তাইক পুখুৰীৰ পাৰলৈ লৈ যোৱা হৈছিল। কিন্তু তেওঁ এই কথা উল্লেখ কৰা নাছিল যে ৰছিদুলৰ সৈতে আচামী ৰছিদুলৰ মুখ বন্ধ কৰি ৰাখিছিল যাতে তাই চিঞৰিব নোৱাৰে। গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নম্বৰ সাক্ষীয়ে এই কথাও উল্লেখ কৰিছে যে ভুক্তভোগীয়ে তদন্তকাৰী বিষয়াৰ আগত কোৱা নাছিল যে ৰছিদুল তেওঁৰ হাত আৰু ভৰিত ধৰি ৰাখিছিল আৰু যেতিয়া আচামীয়ে তেওঁৰ সৈতে বেয়া কাম কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ কেৱল অভিযুক্তই তেওঁৰ সৈতে বেয়া কাম কৰিছিল বুলিহে উল্লেখ কৰিছিল।

১৮. ১৯৭৩ চনৰ ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ৩১৩ নং ধাৰাৰ অধীনত কৰা সোধপোছৰ সময়ত আপীলকাৰীয়ে অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্যৰ সত্যতাক অস্বীকাৰ কৰি নিজকে নিৰ্দোষী বুলি দাবী কৰিছিল।

১৯. আপীলকাৰীয়ে নিজকে প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী-১ হিচাপে পৰীক্ষা কৰি প্ৰতিৰক্ষাৰ প্ৰমাণ দাখিল কৰে। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে এই গোচৰটো ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছাকৈ দাখিল কৰিছে। প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী-১ এ কৈছে যে সেই সময়ত তেওঁ কেৰালাত আছিল আৰু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ পিতৃ-মাতৃয়ে বলপূৰ্বকভাৱে তেওঁৰ ঘৰলৈ আহি ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক তেওঁৰ লগত বিয়া হ'বলৈ দাবী কৰিছিল। আপীলকাৰীৰ পিতৃয়ে সেই সময়ত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনী নাবালিকা হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ লগত বিবাহ হ'ব নোৱাৰে বুলি কোৱাত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে সেই কথা মানি ল'বলৈ অস্বীকাৰ কৰি এজাহাৰ দাখিল কৰে। প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী-১ এ কৈছে যে তেওঁৰ আৰু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ মাজত কেতিয়াও কোনো ধৰণৰ ৰোমান্টিক সম্পৰ্ক নাছিল। ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক ৰখাৰ অভিযোগকো তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিছে। তেওঁ সাক্ষ্যদান কৰিছে যে ভুক্তভোগীগৰাকী মাকিবুৰ খান নামৰ এজন ব্যক্তিৰ সৈতে বিবাহপাশত আবদ্ধ হোৱা বুলি গম পোৱাৰ পিছত আপীলকাৰীৰ পিতৃয়ে ১৬.০৯.২০১৮ তাৰিখে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বাল্য বিবাহ নিষেধাঙ্গা আইন, ২০০৬ৰ অধীনত এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল। আপীলকাৰীৰ পিতৃয়ে দাখিল কৰা এজাহাৰৰ প্ৰমাণিত প্ৰতিলিপি প্ৰদৰ্শক-ঘ-১ হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে।

২০. জেৰাৰ সময়ত প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী নং-১ এ ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সৈতে তেওঁৰ প্ৰেমিকালীন সম্পৰ্ক আছিল আৰু উক্ত সম্পৰ্কৰ কালছোৱাত তেওঁ তাইৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল বুলি উত্থাপন কৰা এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঋণাত্মক দিছে। গোচৰীয়া পক্ষই উত্থাপন কৰা আন এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰো তেওঁ ঋণাত্মক দিছে।\

২১. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তা মিষ্টাৰ এ. আহমেদে দাবী কৰিছে যে বিচাৰ আদালতে এই কথা বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল যে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্যৰ বাহিৰে এই গোচৰত আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত কৰাকৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আন কোনো প্ৰমাণ দাখিল কৰিব পৰা নাই আৰু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰো সাক্ষ্য অতি উচ্চমানৰ নাছিল, যাতে আদালতৰ আস্থা সৃষ্টি হয়।

২২. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই সাক্ষ্যত কৈছে যে, ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে সাক্ষী নং-১ হিচাপে সাক্ষ্য দিওঁতে দিয়া বক্তব্যটো পৰস্পৰ বিৰোধী আৰু এই কথা তাইৰ সাক্ষ্যৰ পৰা স্পষ্ট।

২৩. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে, ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্য বিশ্বাসযোগ্য বুলি গণ্য কৰিব নোৱাৰি, কিয়নো তাই নিজেই উল্লেখ কৰিছিল যে, ঘটনাৰ সময়ত তাই দুমাহৰ গৰ্ভৱতী আছিল। কিন্তু, ডাক্তৰে পৰীক্ষা কৰি গম পালে যে, তাই গৰ্ভৱতী নহয়, যাৰ বাবে তাইৰ সাক্ষ্য মিছা বুলি প্ৰমাণিত হৈছে।

২৪. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই এইটোও উল্লেখ কৰিছে যে ২০১২ চনৰ প'চিঅ' আইন অনুসৰি অপৰাধৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ এটা মূল উপাদান হ'ল যে ভুক্তভোগীজন ২০১২ চনৰ প'চিঅ' আইনত দিয়া সংজ্ঞাৰ ভিতৰত শিশু হ'ব লাগিব, অৰ্থাৎ ১৮ বছৰৰ তলৰ যিকোনো ব্যক্তি। আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে যদিও তদন্তৰ সময়ত ভুক্তভোগীৰ বিদ্যালয়ৰ প্ৰমাণপত্ৰ জন্ম কৰা হৈছে, যদিও বিচাৰৰ সময়ত গোচৰীয়া পক্ষই এনে কোনো প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদৰ্শন কৰা নাছিল।

২৫. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি দিছে যে বিচাৰ আদালতে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনী আৰু অন্যান্য সাক্ষীৰ মৌখিক সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনী নাবালিকা। কিন্তু, আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি দিছে যে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্য নিৰ্ভৰযোগ্য নহয় কাৰণ তেওঁ গোচৰৰ বিভিন্ন পৰ্যায়ত বিভিন্ন বয়সৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি দিছে যে যেতিয়া ১৯৭৩ চনত ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ১৬৪ নং ধাৰাৰ অধীনত ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্য দগুাধীশৰ সন্মুখত লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ বয়স ১৬ বছৰ বুলি উল্লেখ কৰিছিল। কিন্তু, ৩১.০৩.২০১৮ তাৰিখে চিকিৎসকে পৰীক্ষা কৰাৰ সময়ত তেওঁ নিজৰ বয়স ১৭ বছৰ বুলি উল্লেখ কৰিছিল। আনহাতে, বিচাৰ আদালতত গোচৰীয়া সাক্ষী-১ হিচাপে সাক্ষ্য দিয়াৰ সময়ত তেওঁ উল্লেখ কৰিছিল যে ঘটনাৰ তাৰিখত তেওঁৰ বয়স ১৮ বছৰৰ কম আছিল।

২৬. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই কৈছে যে যেতিয়া বয়সৰ কোনো নিৰ্ণায়ক প্ৰমাণ নথিত নাথাকে, তেতিয়া অভিযুক্তই এনে পৰিস্থিতিত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ

বয়সৰ সন্দৰ্ভত সন্দেহৰ সুবিধা পোৱাৰ অধিকাৰী, যিটো বিচাৰ আদালতে অভিযুক্ত/আপীলকাৰীক দিয়া নাছিল।

২৭. ইয়াৰ উপৰিও আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই কৈছে যে ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্যত তেওঁ উল্লেখ কৰিছিল যে তেওঁৰ আপীলকাৰীৰ সৈতে আঢ়ৈ বছৰৰ পৰা প্ৰেমিকালীন সম্পৰ্ক আছিল আৰু তেওঁৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক আছিল যিয়ে দেখুৱায় যে যদিও ভুক্তভোগী আৰু আপীলকাৰীৰ মাজত কোনো ধৰণৰ শাৰীৰিক সম্পৰ্ক আছিল, তথাপিও ই প্ৰকৃতিত সন্মতিসূচক আছিল আৰু যিহেতু ভুক্তভোগীৰ বয়স নিৰ্ণায়কভাৱে প্ৰমাণ কৰিব পৰা নাছিল, সেয়েহে, আপীলকাৰীয়ে এই গোচৰত সন্দেহৰ সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰী।

২৮. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই এইটোও উল্লেখ কৰিছে যে এই গোচৰত বিচাৰ আদালতে প্ৰথমে বিচাৰ পক্ষই এই গোচৰৰ মৌলিক তথ্য প্ৰমাণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে নে নাই সেইটো নিশ্চিত নকৰাকৈয়ে ২০১২ চনৰ পোক্ৰো আইনৰ ২৯ আৰু ৩০ নং ধাৰা ভুলকৈ প্ৰয়োগ কৰিছিল।

২৯. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই এই কথাও উল্লেখ কৰিছে যে ভুক্তভোগীয়ে কৈছিল যে সহ অভিযুক্ত ৰছিদুল ইছলামে তেওঁৰ হাত আৰু ভৰি ধৰি ৰাখিছিল আৰু উক্ত ৰছিদুল ইছলামে তাইৰ মুখ বন্ধ কৰি ৰাখিছিল, আনহাতে আপীলকাৰীয়ে বলপূৰ্বকভাৱে তাইৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। কিন্তু যেতিয়া ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি, ১৯৭৩ ৰ ধাৰা ১৬১ ৰ অধীনত তেওঁৰ জৱানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল, তেতিয়া তেওঁ তদন্তকাৰী বিষয়াৰ আগত উক্ত তথ্যসমূহ উল্লেখ কৰা নাছিল। এই প্ৰগাঢ় বাদ দিয়া কথাটো, যিটো বৈসাদৃশ্যৰ সমান আছিল, বিচাৰ আদালতে বিবেচনা কৰা নাই।

৩০. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই এইটোও দাবী কৰিছে যে বিচাৰ আদালতে গোচৰীয়া পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষী আৰু অন্যান্য অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষীৰ সাক্ষ্য বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে, যিয়ে এই কথা উল্লেখ কৰিছিল যে ঘটনাৰ অভিযোগ উত্থাপন হোৱাৰ সময়ত আপীলকাৰী উপস্থিত নাছিল আৰু সেই সময়ত তেওঁ কেৰালাত আছিল আৰু সেই সময়ত আপীলকাৰীৰ ঘৰত বলপূৰ্বকভাৱে প্ৰৱেশ কৰি আপীলকাৰীৰ পিতৃক আপীলকাৰীৰ সৈতে তাইক বিয়া কৰাবলৈ অনুৰোধ জনাইছিল।

৩১. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি দিছে যে বিচাৰ আদালতেও এই কথা বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল যে ৩০/০৩/২০১৮ তাৰিখে দুদিন পলমকৈ এজাহাৰ দাখিল কৰা হৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও ভুক্তভোগীৰ বক্তব্যৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে তাই এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল কাৰণ আপীলকাৰীয়ে আন ছোৱালী এজনীক বিয়া কৰাইছিল আৰু ভুক্তভোগীয়ে হিংসা আৰু প্ৰতিশোধত বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল।

৩২. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি দিছে যে নিম্ন আদালতে এই কথা বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল যে চিকিৎসাৰ প্ৰমাণে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাম্ব্যক সমৰ্থন নকৰে আৰু সেইবাবেই তেওঁৰ সাম্ব্য নিৰ্ভৰযোগ্য নাছিল আৰু নিম্ন আদালতৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ একমাত্ৰ ভিত্তি হোৱা উচিত নাছিল।

৩৩. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই তেওঁ দাখিল কৰা যুক্তিৰ সমৰ্থনত তলত উল্লেখ কৰা ৰায়দানৰ উদ্ধৃতি দিছে:

i. ৰাজাৰাম বনাম ৰাজস্থান ৰাজ্য, প্ৰতিবেদন নং-এ. আই. আৰ. অনলাইন ২০০০ এছ. চি. ৪৭৪;

ii. মনিৰুল ইছলাম বনাম অসম ৰাজ্য, প্ৰতিবেদন নং-এ. আই. আৰ. অনলাইন ২০২১ জি. এ. ইউ. ১৭৩;

iii. নৰেন্দ্ৰ কুমাৰ বনাম ৰাজ্য, দিল্লী এন. চি. টি. ৰ ভিতৰত প্ৰতিবেদন নং-এ. আই. আৰ. ২০১২ এছ. চি. ২২৮১;

iv. ভূপেন কলিতা বনাম অসম ৰাজ্য, প্ৰতিবেদন নং-(২০২০) ৩ জি. এল. টি. ৪০৩।

৩৪. আনহাতে, বিজ্ঞ অতিৰিক্ত চৰকাৰী অধিবক্তা শ্ৰী বি বি গগৈয়ে সাম্ব্যত কৈছে যে ১নং সাম্ব্যৰ সাম্ব্যত কিছুমান সৰু সৰু অমিলৰ বাহিৰেও তেওঁৰ সাম্ব্যত এনে কোনো কথা নাই যিয়ে তেওঁৰ সাম্ব্যক নিৰ্ভৰযোগ্য কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ লগতে কয় যে যৌন অপৰাধৰ ক্ষেত্ৰত গোচৰীয়া পক্ষৰ অসহনীয় সাম্ব্যৰ ওপৰত আস্থা প্ৰকাশ কৰিব পাৰি, সেয়েহে তেওঁ কয় যে বিচাৰ আদালতৰ তথ্যত এই আদালতৰ কোনো হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজন নাই।

৩৫. ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা এম. বৰ্মন এমিকাছ কিউৰিয়ে দাখিল কৰিছে যে যদিও ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ বিদ্যালয়ৰ প্ৰমাণ পত্ৰ গোচৰীয়া পক্ষই প্ৰদৰ্শন কৰিব পৰা নাছিল, প্ৰদৰ্শক-৩ অৰ্থাৎ জন্মনামাত দেখা গৈছে যে তদন্তৰ সময়ত আৰক্ষীয়ে জন্ম কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ মৌখিক সাক্ষ্য আৰু গোচৰীয়া পক্ষৰ অন্যান্য সাক্ষীয়ে স্পষ্টকৈ দেখুৱাইছে যে ঘটনাটো সংঘটিত হোৱাৰ সময়ত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনী নাবালিকা আছিল আৰু সেই সময়ত তাইৰ বয়স ১৮ বছৰ সম্পূৰ্ণ হোৱা নাছিল।

৩৬. তেখেতে লগতে যুক্তি দিছে যে যৌন অপৰাধৰ সৈতে জড়িত গোচৰত ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ অসহনীয় সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব পাৰি, আৰু এনে ক্ষেত্ৰত সমৰ্থনৰ ওপৰত জোৰ দিয়াটো সঠিক পন্থা নহ'বও পাৰে।

৩৭. তেখেতে লগতে লগতে যুক্তি দিছে যে বিচাৰ আদালতে অভিযোজন সাক্ষী নং-১ (ভুক্তভোগী/অনুসন্ধানকাৰী)ৰ সাক্ষ্যৰ ভিত্তিত আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱা বুলি সঠিকভাৱে সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছে, আৰু সেইবাবেই তেখেতে লগতে যুক্তি দিছে যে বিচাৰ আদালতৰ তথ্যই এই আদালতৰ কোনো হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজনীয়তা প্ৰদান নকৰে।

৩৮. মই বিৰোধী পক্ষই উত্থাপন কৰা যুক্তিসমূহ বিবেচনা কৰিছো আৰু গোচৰৰ নথিত উপলব্ধ সমলসমূহ পঢ়িছো, য'ত এই গোচৰৰ সন্দৰ্ভত বিচাৰ আদালতৰ পৰা বিচৰা বিশেষ পোক্ৰোগোচৰ নং ১০৫/২০১৯ৰ গোচৰৰ নথিও আছে।

৩৯. এইটো দেখা যায় যে অভিযোজন পক্ষই পৰীক্ষা কৰা ছয়জন অভিযোজন সাক্ষীৰ ভিতৰত অভিযোজন সাক্ষী নং-১ৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই আপীলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ ওপৰত যৌন অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ সন্দৰ্ভত সাক্ষ্য দিয়া নাই। বাকী সকলো সাক্ষীয়ে কেৱল এই কথাহে কৈছে যে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে কথিত ঘটনাৰ তাৰিখত আপীলকাৰীৰ বাসগৃহলৈ আহিছিল আৰু আপীলকাৰীৰ পিতৃ-মাতৃক বলপূৰ্বকভাৱে আপীলকাৰীৰ সৈতে বিয়া কৰাই দিবলৈ দাবী জনাইছিল, যিটো আপীলকাৰীৰ পিতৃ-মাতৃয়ে অস্বীকাৰ কৰিছিল।

৪০. বিবাদিত ৰায়টো পঢ়িলে এইটোও দেখা যায় যে বিচাৰ আদালতে এই গোচৰত আপীলকাৰীৰ দোষৰ সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং-১/ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে।

৪১. এইটোও দেখা যায় যে বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ বিচাৰ আদালতে ২০১২ চনৰ পোছো আইনৰ ২৯ নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা অনুমানৰ সহায় লৈছিল।

৪২. ভূপেন কলিতা বনাম অসম চৰকাৰ গোচৰত (ওপৰত উল্লেখ কৰা) এই আদালতে লক্ষ্য কৰিছিল যে ২০১২ চনৰ পোছো আইনখনৰ ২৯ বা ৩০ নং ধাৰা প্ৰয়োগ কৰাৰ আগতে বিচাৰ বিভাগে ২০১২ চনৰ স্পোছো আইনৰ অধীনত অপৰাধ জড়িত গোচৰত মৌলিক তথ্য স্থাপন কৰিব লাগিব। এনে ক্ষেত্ৰত মৌলিক তথ্য কি হ'ব সেই প্ৰশ্নৰ সন্দৰ্ভত ই তলত দিয়া ধৰণে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছে।

“৭৩. যেতিয়া আদালতে মূল তথ্যসমূহ সম্ভাৱনাৰ ভিত্তিত প্ৰমাণিত হৈছে নে নাই সেইটো পৰীক্ষা কৰিবলৈ আগবাঢ়ে, তেতিয়া আদালতে প্ৰথমে নিশ্চিত হ'ব লাগিব যে গোচৰীয়া পক্ষই প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলগীয়া মূল তথ্যসমূহ কি কি। উদাহৰণস্বৰূপে, ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬-ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য ধৰ্মণ অপৰাধৰ ক্ষেত্ৰত, মূল তথ্য হ'ব অপৰাধীয়ে কৰা প্ৰকৃত যৌন কাৰ্য্য, যিটো ধাৰাটোত বৰ্ণনা কৰা হৈছে। আনটো মৌলিক তথ্য হ'ব যে এনে যৌন কাৰ্য্য তেওঁৰ ইচ্ছা বা সন্মতিৰ বিৰুদ্ধে সংঘটিত কৰা হৈছিল, আৰু সেয়া তেওঁৰ সন্মতি সাপেক্ষে হ'লেও, ধাৰাটোত উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতিত তেওঁৰ সন্মতি প্ৰৱঞ্চনামূলকভাৱে প্ৰাপ্ত কৰা হৈছিল।”

৪৩. এতিয়া পৰীক্ষা কৰোঁ যে এই গোচৰটোত গোচৰীয়া পক্ষই গোচৰটোৰ মৌলিক তথ্যসমূহ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে নে নাই।

৪৪. এই গোচৰটোত, ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্যৰ বাহিৰে, আপীলকাৰীয়ে তাইক বলপূৰ্বক যৌন সম্পৰ্কৰ বলি কৰা বুলি আন কোনো প্ৰমাণ পোৱা নাযায়। অভিযোজন সাক্ষী-২ অৰ্থাৎ ৩১.০৩.২০১৮ তাৰিখে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীক পৰীক্ষা কৰা চিকিৎসকজনৰ প্ৰমাণেও, ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ ওপৰত শেহতীয়াকৈ হোৱা যিকোনো যৌন সম্পৰ্কৰ কথা অস্বীকাৰ কৰে।

৪৫. অভিযোজন সাক্ষী নং-১ এ ২৮.০৩.২০১৮ তাৰিখেহে আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে বলপূৰ্বক যৌন সম্পৰ্কৰ নিৰ্দিষ্ট অভিযোগ উত্থাপন কৰিছে আৰু পূৰ্বৰ গোচৰসমূহৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ কেৱল এটা সাধাৰণ বক্তব্য দিছিল যে তেওঁৰ আৰু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ মাজত ৰোমান্টিক সম্পৰ্কৰ সময়ত শাৰীৰিক সম্পৰ্ক আছিল, কিন্তু

একেটাৰ বিষয়ে কোনো সবিশেষ উল্লেখ নকৰাকৈয়ে, যাতে তদন্তৰ সময়ত বা বিচাৰৰ সময়ত ইয়াৰ সত্যতা পৰীক্ষা কৰিব পৰা নাযায়।

৪৬. গোচৰীয়া পক্ষই পৰীক্ষা কৰা আন কোনো স্বতন্ত্ৰ সাক্ষী অৰ্থাৎ অভিযোজন সাক্ষী-৩, অভিযোজন সাক্ষী-৪ আৰু অভিযোজন সাক্ষী-৫ এ ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে অভিযোগ কৰা ধৰণে বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীয়ে কৰা যৌন সম্পৰ্কৰ বিষয়ে একো উল্লেখ কৰা নাই।

৪৭. ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে অভিযোজন সাক্ষী-৫, যি অভিযোজন সাক্ষীসকলৰ মাজৰ এজন, স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰিছে যে ভুক্তভোগীজন কেৰালাত থকাৰ সময়ত ঘটনাটোৰ ছমাহ আগতে ঘৰত উপস্থিত নাছিল, যিয়ে অভিযোজন সাক্ষী-১ৰ সাক্ষ্যক সমৰ্থন কৰে, য'ত অভিযোজন সাক্ষী-১ এও স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰিছে যে এজাহাৰ দাখিল কৰাৰ সময়ত তেওঁ কেৰালাত আছিল।

৪৮. এইটোও দেখা যায় যে বিচাৰ আদালতে গোচৰীয় সাক্ষী নং-৫ৰ সাক্ষ্য বিবেচনা নকৰাৰ কোনো কাৰণ দিয়া নাই, যেতিয়া তেওঁৰ সাক্ষ্য অন্যথা বিতৰ্কিত হৈ আছে। গোচৰীয়া পক্ষৰ কোনো এজন সাক্ষীকো গোচৰীয়া পক্ষই শত্ৰুতাপূৰ্ণ বুলি ঘোষণা কৰা নাছিল। গোচৰীয় সাক্ষী নং-৫ৰ এই প্ৰমাণক একাধৰীয়া কৰাৰ কোনো কাৰণ বিচাৰ আদালতে দেখুওৱা নাই। এই আদালতৰ মতামত যে বিচাৰ আদালতে কোনো কাৰণ নিদিয়াকৈ গোচৰীয় সাক্ষী নং-৫ৰ বিতৰ্কিত প্ৰমাণ বিবেচনা নকৰাটো সঠিক নাছিল।

৪৯. ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে মিছাকৈ কৈছিল যে তাই দুমাহৰ গৰ্ভৱতী, কিয়নো তাইৰ চিকিৎসা পৰীক্ষাৰ সময়ত এনে কোনো গৰ্ভধাৰণ পোৱা নগ'ল, যিটো ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে তাইৰ সাক্ষ্যত স্বীকাৰ কৰিছে।

৫০. সেয়েহে, এইটো দেখা যায় যে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্যক উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ বুলি গণ্য কৰিব নোৱাৰি, যাতে এনে সাক্ষীৰ অসহনীয় প্ৰমাণৰ ভিত্তিত আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ আত্মবিশ্বাস জগাই তোলা যায়। অন্য কোনো অভিযোজন সাক্ষীয়ে আপীলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্কৰ অভিযোগৰ বিষয়ে কিয় কোনো কথা নক'লে, আৰু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে কিয় এজাহাৰ দাখিল কৰাত পলম কৰিলে সেই

বিষয়ে গোচৰীয়া পক্ষৰ কোনো স্পষ্টীকৰণ নাই। যিহেতু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে আপীলকাৰীৰ সৈতে তাইৰ প্ৰেমিক সম্পৰ্ক আছিল, আৰু যিহেতু আপীলকাৰীয়ে আন ছোৱালীজনীক বিয়া কৰাইছিল, গতিকে ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে তেওঁৰ প্ৰতি থকা ঈৰ্ষা আৰু ক্ষোভৰ বাবে গোচৰটো দাখিল কৰাটো সম্পূৰ্ণৰূপে অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি।

৫১. যদিও, এইটো বিতৰ্কিত নহয় যে যৌন অপৰাধৰ সৈতে জড়িত এটা গোচৰত, দোষী সাব্যস্ত কৰাটো কেৱল ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ অসহনীয় সাক্ষ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি হ'ব পাৰে। কিন্তু ইয়াৰ বাবে, ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্য উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ হ'ব লাগিব আৰু আদালতৰ আস্থা জগাই তুলিব লাগিব।

৫২. এই গোচৰটোত, যিহেতু ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে মিছা কথা কোৱাৰ আশ্ৰয় লৈছে, যিটো সত্য যে তাই গৰ্ভাৱস্থাৰ ভুৱা দাবী কৰিছিল, যিটো চিকিৎসা প্ৰমাণৰ দ্বাৰা অসত্য বুলি প্ৰমাণিত হৈছিল। সেয়েহে, তাইৰ সাক্ষ্যক উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ বুলি গণ্য কৰা নহ'বও পাৰে।

৫৩. সেয়েহে পূৰ্বৰ অনুচ্ছেদসমূহত আলোচনা কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে এই আদালতে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ বাধ্য হৈছে যে বিচাৰপক্ষই এই গোচৰৰ মৌলিক তথ্য যে ভুক্তভোগীগৰাকী বলপূৰ্বক যৌন সম্পৰ্কৰ বলি হৈছিল বুলি প্ৰমাণ কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে, আৰু সেয়েহে, ২০১২ চনৰ পোক্ৰো আইনখনৰ ২৯ নং ধাৰাত প্ৰদান কৰা অনুমান এই গোচৰত বিচাৰ পক্ষৰ বাবে কোনো উপযোগী নহ'ব।

৫৪. পূৰ্বে উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে এই আদালতে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ বাধ্য হৈছে যে বিচাৰ আদালতে আন সাক্ষ্য সমৰ্থন নোলোৱাকৈ কেৱল ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ সাক্ষ্যৰ ভিত্তিত আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱা বুলি সিদ্ধান্ত লোৱাটো ভুল আছিল আৰু গোচৰৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ অধীনত আপীলকাৰীয়ে সন্দেহৰ সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰী, যিটো এই আদালতে তেওঁক প্ৰদান কৰে।

৫৫. পূৰ্বৰ আলোচনাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই আদালতে ৰায় দিয়ে যে, বিশেষ অধিবেশন ন্যায়াধীশ তথা বিশেষ ন্যায়াধীশ বৰপেটাই বিশেষ অধিবেশন ন্যায়াধীশ গোচৰ নং ১০৫/২০১৯ত ৩০/০৬/২০২৩ তাৰিখে প্ৰদান কৰা বিবাদিত ৰায় আৰু আদেশ আইনগতভাৱে বাহাল ৰখাৰ যোগ্য নহয়, সেয়েহে ইয়াক বাতিল কৰা হ'ল।

৫৬. আপীলকাৰীয়ে দাখিল কৰা আপীল গ্ৰহণ কৰা হয়।

৫৭. আপীলকাৰীক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ লগতে ২০১২ চনৰ পোন্ধ্ৰো আইনৰ ধাৰা ৪ৰ অধীনত সন্দেহৰ সুবিধা লাভ কৰাৰ পিছত এই ৰায়দানত উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে দোষমুক্ত কৰা হয়।

৫৮. যদিহে আপীলকাৰীক আন কোনো গোচৰৰ বাবে জেলত ৰাখিব লগা নহয়, তেন্তে তেওঁক তৎক্ষণাত জেলৰ পৰা মুকলি কৰি দিয়া হ'ব।

৫৯. ৰেজিষ্ট্ৰিয়ে এই ৰায়দানৰ প্ৰতিলিপিৰ সৈতে বিশেষ পোন্ধ্ৰো গোচৰ নং ১০৫/২০১৯ৰ বিচাৰ আদালতৰ নথি তৎক্ষণাত বিচাৰ আদালতলৈ ঘূৰাই পঠিয়াব।

ন্যায়াধীশ

মোকাবিলা সহায়ক

Translated with the assistance of A.I. Tool, IIT, Guwahati